

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 7 maart 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven administrativen sad — Bulgarije) — Efir OOD/Direktor na Direksia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” Plovdiv

(Zaak C-19/12) ⁽¹⁾

(Belasting over toegevoegde waarde — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 62, 63, 65, 73 en 80 — Vestiging van opstalrecht door natuurlijke personen ten gunste van onderneming in ruil voor door deze onderneming aan die natuurlijke personen verstrekte bouwdiensten — Ruilovereenkomst — Btw over bouwdiensten — Belastbaar feit — Verschuldigd worden — Opneming van zowel belastbare als vrijgestelde handelingen in begrip belastbaar feit — Vervroegde betaling van volledige tegenprestatie — Vooruitbetaling — Maatstaf van heffing van handeling indien tegenprestatie uit goederen of diensten bestaat — Rechtstreekse werking)

(2013/C 123/09)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Varhoven administrativen sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Efir OOD

Verwerende partij: Direktor na Direksia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” Plovdiv

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Varhoven administrativen sad — Uitlegging van artikel 62, punten 1 en 2, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) — Plaatsvinden van het belastbaar feit — Nationale wetgeving die het begrip belastbaar feit zowel op belastbare als vrijgestelde handelingen toepast — Vestiging van een opstalrecht door natuurlijke personen ten gunste van een onderneming in ruil voor door deze onderneming aan die natuurlijke personen verstrekte bouwdiensten

Dictum

1) De artikelen 63 en 65 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich in omstandigheden als die van het hoofdgeding, waarin met het oog op de oprichting van gebouwen opstalrechten worden toegekend aan een onderneming die in ruil voor die rechten bepaalde onroerende goederen optrekt en zich ertoe verbindt om die goederen sleutelklaar op te leveren aan degenen die deze opstalrechten hebben verleend, niet ertegen verzetten dat de belasting over de toegevoegde waarde over die bouwdiensten verschuldigd wordt vanaf het tijdstip waarop de opstalrechten worden

gevestigd, met andere woorden vóór die diensten worden verricht, indien op het tijdstip waarop die rechten worden gevestigd alle relevante bestanddelen van deze toekomstige dienstverrichtingen reeds bekend zijn en dus in het bijzonder de diensten in kwestie nauwkeurig zijn omschreven, en de waarde van die rechten kan worden uitgedrukt in geld, waarbij het aan de verwijzende rechter staat om na te gaan of dat het geval is.

In omstandigheden als die van het hoofdgeding, waarin de handelingen niet plaatsvinden tussen personen met onderlinge banden in de zin van artikel 80 van richtlijn 2006/112, waarbij het evenwel aan de verwijzende rechter staat om na te gaan of dat het geval is, moeten de artikelen 73 en 80 van die richtlijn aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale bepaling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, op grond waarvan de maatstaf van heffing van een handeling de normale waarde van de geleverde goederen of de verrichte diensten is wanneer de tegenprestatie voor die handeling volledig uit goederen of diensten bestaat.

2) De artikelen 63, 65 en 73 van richtlijn 2006/112 hebben rechtstreekse werking.

⁽¹⁾ PB C 89 van 24.3.2012.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 7 maart 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Székesfehérvári Törvényszék — Hongarije) — Gábor Fekete/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Zaak C-182/12) ⁽¹⁾

(Communautair douanewetboek — Artikel 137 — Uitvoeringsverordening communautair douanewetboek — Artikel 561, lid 2 — Voorwaarden voor volledige vrijstelling van invoerrechten — Invoer in lidstaat van voertuig waarvan eigenaar in derde land is gevestigd — Door eigenaar anderszins dan door arbeidsovereenkomst met gebruiker gemachtigd gebruik van voertuig voor particuliere doeleinden — Geen vrijstelling)

(2013/C 123/10)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Székesfehérvári Törvényszék

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gábor Fekete

Verwerende partij: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Székesfehérvári Törvényszék — Uitlegging van artikel 561, lid 2, van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 253, blz. 1) — Voorwaarden voor totale vrijstelling van invoerrechten — Gebruik voor particuliere doeleinden van vervoermiddel — Begrip arbeidsverhouding — Invoer in lidstaat van voertuig dat toebehoort aan een in een derde land gevestigde stichting door de voorzitter van de raad van bestuur van deze stichting — Machtiging door de betrokken stichting van de voorzitter van de raad van bestuur om het betrokken voertuig te gebruiken en besturen

Dictum

Artikel 561, lid 2, van de verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 993/2001 van de Commissie van 4 mei 2001, moet aldus worden uitgelegd dat de in die bepaling voorziene volledige vrijstelling van invoerrechten voor een vervoermiddel dat wordt gebruikt voor particuliere doeleinden door een op het douanegebied van de Europese Unie gevestigde persoon, enkel kan worden verleend wanneer dat particuliere gebruik is vastgelegd in een arbeidsovereenkomst tussen die persoon en de buiten dat gebied gevestigde eigenaar van het voertuig.

(¹) PB C 217 van 21.7.2012.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Gerechtshof Amsterdam (Nederland) op 25 januari 2013 — Inspecteur van de Belastingdienst Noord/kantoor Groningen tegen SCA Group Holding BV

(Zaak C-39/13)

(2013/C 123/11)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Gerechtshof Amsterdam

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Inspecteur van de Belastingdienst Noord/kantoor Groningen

Verweerster: SCA Group Holding BV

Prejudiciële vragen

1) Is sprake van een beperking van de vrijheid van vestiging in de zin van artikel 43 EG juncto artikel 48 EG, doordat aan belanghebbende de toepassing van de Nederlandse regeling van de fiscale eenheid op de werkzaamheden en het vermogen van de in Nederland gevestigde (achter)kleindochtervennootschappen Alphabet Holding, HP Holding en Alpha Holding wordt onthouden?

Is, in dat kader, in het licht van de met de Nederlandse regeling van de fiscale eenheid nagestreefde doelstellingen (...), de situatie van de (achter)kleindochtervennootschappen Alphabet Holding, HP Holding en Alpha Holding objectief vergelijkbaar (...) met (i) de situatie van in Nederland gevestigde vennootschappen die (klein)dochter zijn van een in Nederland gevestigde tussenhoudstervenootschap welke niet ervoor heeft gekozen dat zij met haar in Nederland gevestigde moedervennootschap in een fiscale eenheid is gevoegd en die derhalve als kleindochtervennootschappen evenmin als Alphabet Holding, HP Holding en Alpha Holding toegang tot de regeling van de fiscale eenheid met — uitsluitend — haar grootmoedervennootschap hebben, dan wel met (ii) de situatie van in Nederland gevestigde kleindochtervennootschappen die er tezamen met haar in Nederland gevestigde moeder/tussenhoudstervenootschap voor hebben gekozen een fiscale eenheid met hun in Nederland gevestigde (groot)moedervennootschap te vormen en wier werkzaamheden en vermogen derhalve, anders dan die van Alphabet Holding, HP Holding en Alpha Holding, fiscaal worden geconsolideerd?

2) Maakt het bij de beantwoording van vraag 1), eerste volzin, nog verschil (...) of de betrokken binnenlandse vennootschappen worden gehouden door één tussenhoudstervenootschap (op één hoger niveau van de concernstructuur) in de andere lidstaat dan wel, zoals in casu Alphabet Holding, HP Holding en Alpha Holding, door twee (of meer) — weliswaar binnen die andere lidstaat gelegen — tussenhoudstervenootschappen (op twee of meer hogere niveaus van de concernstructuur)?

3) Indien en voor zover vraag 1), eerste volzin, bevestigend moet worden beantwoord, kan een dergelijke beperking dan worden gerechtvaardigd door dwingende redenen van algemeen belang, meer in het bijzonder door de noodzaak tot behoud van de fiscale coherentie, daaronder begrepen de voorkoming van unilaterale en van bilaterale dubbele verliesverrekening (...)?

Maakt het in dit kader nog verschil dat in het concrete geval vaststaat dat zich het gevaar van een dubbele verliesverrekening niet voordoet (...)?

4) Indien en voor zover de derde vraag bevestigend moet worden beantwoord, is een dergelijke beperking dan aan te merken als proportioneel (...)?